

Indenrigs- og sundhedsministeren

Jan Ørskov
E-mail: oerskov@tdcadsl.dk

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W www.sum.dk

Dato: 19. maj 2010
Enhed: Sygehuspolitisk center
Sags nr.: 1002113
Dok. nr.: 222900

Kære Jan Ørskov

Tak for din henvendelse af 13. marts 2010. Det gør mig ondt at høre, at din bror er afgået ved døden som følge af kræftsygdom. Jeg er ked af at høre, at I i relation til din brors behandlingsforløb har oplevet en dårlig kommunikation med Regionshospitalet Herning angående indstilling til en vurdering af Second Opinion panelet. Jeg kan forstå, at sagen har været belyst af TV2-Nyhederne den 10. marts 2010, og det har givet anledning til, at Region Midtjylland har udarbejdet en redegørelse for din brors forløb. Jeg vil ikke kommentere dine konkrete kritikpunkter relateret til regionens redegørelse. Jeg kan se, at regionen i mail af 17. marts 2010 har reageret på din henvendelse.

Hvad angår din kritik af, at Region Midtjylland har videregivet oplysninger fra din afdøde brors patientjournal, uden I har givet samtykke hertil, har du mulighed for at klage til Statsforvaltningen i Region Midtjylland, der fører tilsyn med, at regioner overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, herunder bl.a. regler vedrørende tavshedspligt.

Jeg kan endvidere oplyse, at Sundhedsloven regulerer sundhedspersoners videregivelse af personoplysninger, dvs. fx lægers videregivelse af helbredsoplysninger. Du har mulighed for at klage til Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, hvis du ønsker en vurdering af, om lægen havde ret til at videregive oplysningerne om din bror forløb til Region Midtjyllands centrale forvaltning. Sundhedsvæsenets Patientklagenævn er et uafhængigt klageorgan, som i sin virksomhed er uafhængig af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse. Sundhedsvæsenets Patientklagenævns adresse er Frederiksborggade 15, 2. sal, 1360 København K.

Du skriver afslutningsvis, at den eksisterende lovgivning om muligheden for at få sin sag forelagt for Sundhedsstyrelsens rådgivende panel er mangelfuld. Det er altid beklageligt, hvis lægerne ikke udnytter de muligheder, der er for at gøre brug af vejledning ved Second Opinion panelet. Særligt fordi det er en ordning, der åbner døre for nye behandlingsmuligheder, når de etablerede behandlingsformer ikke længere har effekt. Den kan således hjælpe patienter, der er i en meget svær situation.

Jeg mener imidlertid ikke, der ikke det vil være hensigtsmæssigt, at foretage justeringer i adgangskanalen til en second opinion. Jeg mener, det er helt centralt, at patienten har en sundhedsfaglig tovholder gennem hele forløbet, og har mulighed for at drøfte panelets rådgivning med lægen. Mulige bivirkninger og mulige resultater skal altid opvejes, inden man beslutter sig om en behand-

ling. Her mener jeg, at patienten ikke er tjent med at stå alene, men skal støttes af en læge, der har været med i forløbet og kender patientens tilstand. Det giver også mulighed for at drøfte de mulige bivirkninger af behandlingen. Patientens sygdom kan også udvikle sig, mens de eksperimentelle muligheder af søges. Derfor har den behandlende læge de bedste forudsætninger for i samråd med patienten at foretage den endelige sundhedsfaglige vurdering af, om panelets råd skal følges. Derfor mener jeg, at princippet om at den behandlende læge efter samråd med patienten indstiller patienten til en second opinion, skal fastholdes.

Når det er sagt, at det naturligvis vigtigt, at lægen lytter til patientens ønsker. Et ønske fra patienten eller pårørende må naturligvis tages alvorligt og give anledning til en drøftelse af perspektiverne i at blive indstillet til en second opinion. Det er da også mit indtryk, at de behandlende læger generelt ikke er tilbageholdende i forhold til at indbringe relevante sager for Second Opinion panelet. Tværtimod er mit indtryk, at lægerne er meget tilfredse med de muligheder, der er i ordningen og udnytter dem. Det afspejles også i den seneste årsrapport for 2008, hvor det fremgår at i alt 1167 sager blev indbragt til vurdering af Second Opinion panelet.

Endeligt har Sundhedsstyrelsens oplyst, at såfremt en patient eller pårørende henvender sig til styrelsen på grund af oplevet modvilje fra den behandlende sygehuslæge til indstilling til en second opinion, er det styrelsens praksis, at kontakte den behandlende læge/sygehusafdeling med henblik på at få afdækket årsagen hertil.

Jeg ønsker dig og din familie det bedste fremover.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder

Kopi fremsendt til:
Sundhedsudvalget
Region Midtjylland